

Indenrigsministeren (Enggaard):

Jeg skal herved tillade mig for det høje folketing at fremsætte:

Forslag til lov om indfødsrets meddelelse.
(Lovforslag nr. L 204).

Ved udarbejdelsen af dette lovforslag har det for første gang været muligt at tage hensyn til den nye bestemmelse i § 2 A i lov om dansk indfødsret, som trådte i kraft den 1. januar 1979. Ifølge denne bestemmelse er der nu mulighed for, at udenlandske børn, der er blevet adopteret af danske statsborgere, under visse nærmere betingelser kan erhverve dansk indfødsret ved, at adoptivforældrene afgiver erklæring herom over for et amt. Efter den hidtil gældende retstilstand kunne sådanne adoptivbørn kun erhverve dansk indfødsret ved naturalisation.

Bortset fra dette forhold er det nu foreliggende lovforslag udarbejdet efter de samme retningslinier som det forslag, som jeg fremsatte i folketinget den 4. oktober 1978, og som blev vedtaget af folketinget ved 3. behandling den 3. november 1978. Det nu fremsatte forslag omfatter i alt 614 personer.

I lighed med tidligere år er det min hensigt senere i folketingsåret at fremsætte forslag om meddelelse af dansk indfødsret til yderligere et antal personer.

Med disse ord skal jeg anbefale lovforslaget til det høje folketings velvillige og hurtige behandling.

Handelsministeren (Arne Christiansen):

Hermed har jeg den ære for det høje ting at fremsætte:

Forslag til anlægslov for naturgasforsyning.
(Lovforslag nr. L 205).

Tinget præsenteres nu for et af de væsentlige elementer i energiplanen: en dansk naturgasforsyning baseret på egne ressourcer i tilstrækkelige mængder til mange år på den anden side af århundredskiftet at sikre og øge det danske samfunds forsyningssikkerhed ved udbygning af et flerstrengt energisystem og samtidig reducere afhængigheden af importeret olie.

Denne mulighed for tingets stillingtagen til dansk naturgas var for blot få år siden vanskelig at få øje på for mange. En positiv vurdering af naturgasproduktionsmulighederne fra DUCs og tilsynets side forelå i foråret

1978 og dermed håndgribelige fakta som udgangspunkt for de forhandlinger, som påbegyndtes i juni 1978 og sluttedes med parternes underskrift den 9. marts 1979.

Forinden og sideløbende hermed har en række centrale og lokale myndigheder i samarbejde med Dansk Olie & Naturgas A/S foretaget et omfattende koordineret forberedelsesarbejde med henblik på hurtigst muligt efter kontraktafslutningen at kunne forelægge tinget et veldokumenteret og rimelig rentabelt projekt inden for de grænser, som blev afstukket med finansministerens redegørelse af 16. maj 1978 til folketinget om prioriteringen af de offentlige investeringer.

Til forberedelsesarbejderne hører også at placere naturgassen i det danske forsyningsbillede. Rammen herfor er givet med det samtidigt fremsatte forslag til lov om en varmemforsyning. De to forslag er nøje forbundne, og begge fremsættes på baggrund af den energipolitiske redegørelse, ER-79, som tinget præsenteredes for i sidste uge. Perspektiverne for den globale energiforsyning – også på kort sigt – er langt fra lyse.

Naturgassen udgør ikke løsningen på alle vore energiproblemer, men den giver os i årene fremover sammen med andre nødvendige foranstaltninger mulighed for at komme igennem energiproblemerne på ikke væsentlig ringere vis end de lande, hvormed vi samarbejder og konkurrerer, selv om vores udgangsposition i henseende til afhængighed af olieimport ikke er den bedste.

Det må pointeres, at forslaget ikke foregriber fremtidige afgørelser om andre dele af etablering af et flerstrengt energiforsynings-system. Intet led kan undværes.

Regeringen agter, såfremt lovforslaget vedtages af tinget, på basis af kontrakt af 9. marts 1979 mellem bevillingshaverne i henhold til eneretsbevilling af 8. juli 1962 til efterforskning og indvinding af kulbrinter og deres partnere DUC og DONG om salg og køb af naturgas fra dansk kontinentalsokkel at lade DONG etablere og drive et dansk gastransmissionsnet.

Regeringen vil endvidere i overensstemmelse med procedurereglerne i loven af 1972 om naturgasforsyning meddele DONG eneretsbevilling til indførelse, forhandling, transport og oplagring af naturgas.

Endelig vil regeringen meddele DONG godkendelse af aftaler af 20. februar 1979

[Handelsministeren]

mellem DONG og Ruhrgas AG, Essen, om naturgasleverancer til Danmark og om nødleverancer af naturgas i tilfælde af leveringsforstyrrelser.

I betragtning af de meget omfattende bemærkninger og bilag, der er knyttet til lovforslaget, skal jeg i øvrigt undlade at foretage en nærmere gennemgang af forslaget enkelte bestemmelser.

Det er mit håb, at tinget deler min opfattelse af baggrunden for vor energisituation og drager de nødvendige konsekvenser heraf. Jeg skal derfor tillade mig at anbefale lovforslaget til det høje tings velvillige og hurtige behandling.

Handelsministeren (Arne Christiansen):

Hermed har jeg den ære for det høje ting at fremsætte:

Forslag til lov om varmforsyning.

(Lovforslag nr. L 206).

Baggrunden for lovforslaget er givet i den omfattende energipolitiske redegørelse – ER-79 – jeg for en uge siden fremlagde i tinget. Jeg betonedede ved denne lejlighed de alvorlige perspektiver, der på såvel kort som lang sigt tegner sig for forsyningssituationen for olie – ikke mindst for de lette produkter: fyringsolie og benzin.

En målbevidst indsats må derfor nu gøres på nye felter for at fremskynde en formindskelse af vor afhængighed af importeret olie.

Det foreliggende lovforslag er et led i en sådan indsats. Forslaget må ses i nøje sammenhæng med det samtidig fremsatte forslag til anlægslov for en naturgasforsyning, men er desuden en forudsætning for en hurtig udvidelse af anvendelsen af kraftvarme, hvorved elværkernes overskudsvarme kan nyttiggøres i højere grad end hidtil.

Introduktion af naturgas over et kort åremål og hastig udbygning af kraftvarmeanvendelsen kræver en nøje planlægning af anvendelsen af disse varmekilder for at opnå den bedst mulige udnyttelse af de betydelige investeringer, som rørbunden energi kræver.

Oliefyrede fjernvarmeværker spiller i dag en væsentlig rolle i det totale opvarmningsforbrug. Det bestående fjernvarmenet må naturligvis fortsat udnyttes, såfremt kvaliteten af ledningerne tillader det – i visse tilfælde må man desværre konstatere urimeligt store varmetab fra ledningerne. Oliefyringen

af værkerne må derimod tilstræbes formindsket ved overgang til gasfyring eller ved tilslutning til kraftvarmeproducerende værker. I mange tilfælde vil der kun blive tale om gasfyring i en kortere årrække, indtil der er udbygget kraftvarmetransmissionsledninger, som det pågældende fjernvarmeværk kan tilkobles, mens gassen i stedet anvendes til opvarmning af bygninger, der hidtil har benyttet individuelle oliefyrianslæg, som nu står foran hel eller delvis udskiftning. Såvel gas- som kraftvarmeleverancer til fjernvarmeværker må påregnes at ske på afbrydelig basis, således at værkerne fortsat må anvende olie i spidsbelastningsperioderne for at medvirke til at udligne sæsonvariationen i gas- og elektricitetsforbruget. Ud over spidsbelastningsperioder må fjernvarmeværkerne også selv kunne klare varmforsyningen i det tidsrum, hvor kraftvarmeproducenten foretager eftersyn eller reparation af sine anlæg.

Den varmforsyningsplanlægning på regionalt og kommunalt niveau, som nærværende lovforslag instituerer, er nok i vidt omfang en nydannelse, men det er tilstræbt at anvende samme principper, som ligger til grund for lignende lovgivning om fysisk sektorplanlægning, for eksempel angående vandforsyning og spildevandsafledning.

Da landsdækkende energipolitiske hensyn spiller en helt afgørende rolle inden for energisektoren, har der måttet tildeles handelsministeren i samarbejde med andre berørte ministre en række beføjelser med hensyn til at fastlægge rammerne for planlægningen og planernes faktiske gennemførelse.

Da totalplanlægningen må forventes at blive en tidkrævende proces, samtidig med at introduktionen af naturgas og udbygningen af anvendelsen af kraftvarme i visse områder er af hastende karakter, er der i lovforslaget indeholdt overgangsbestemmelser, hvorefter handelsministeren kan pålægge amtsråd og kommunalbestyrelser at udarbejde delplaner, der kan danne grundlag for gennemførelsen af konkrete varmforsyningsprojekter.

Sådan delplanlægning må iværksættes omgående, for at resultatet heraf snarest kan blive de berørte brugere bekendt, således at de anlægsmæssigt i videst gørligt omfang kan disponere i overensstemmelse med de offentliggjorte planer. Herigennem kan fejlinvesteringer i anlæg, der ikke kan tilpasses den opvarmningsform, som vil få prioriteret an-